

28. 3. 44.

Pre draga mi Ljublena.

V prvo sprejmi iskren pozdrav in gorči poljup na tvoja nepozabljena usta.
Upam da si pri dobrem zdravju in da se imaš prav enako
i Mama.

In gre vse ponavadi, učenaj pravijo da je bila bela nedelja,
ma vi tu prinas je bila pa strašno mdeca ot peska, je bilo
tako ho da je sodni dan, tako je močno veter pihau da
kar po vrti satoru podiran, a ot peska se ni vidlo meter pred
sabo, vi ot kar sem v teh krajih se nikoli ni blo tako trauvo.
Ves kar in satoru sem sedel, zavil v eno nuto tako da men
pršine učenaj, in takau kedaj bo vse odneslo, no ma hvala
Bogu mojemu je uslih veter prisanemu.

No vi tako sem imel prav lepo nedeljo, gotovo i prinas ni
blo ot men peska, no tam ste met sidari pa se ee da petryet.
Priek upam da udobis moja pisma, jast sem preuic rajznuim
dobru dva moja, saj ti sem ee v prejsnem pismu jazu, upam
da vse v redi dobivai, magari bekrat par dni me potem
pa vi skratu ih dobis, tako imaš vi ea citat in vi veslja
pri temu učenaj ne Puzi.

Le hi z sestricno ne gite prav dobro kadar ste v pogovoru,
zaradi mene, pa vi mi nepovis takaj se je do, vi mal sem
radoveden, kaj ho ta bot da ste se pichale, saj mi nezanimis
ea moja veliko radovednost, kaj ne da ne uci.

No upam da drugače je vse prav, če le imam kaj na uau
in vse men papiri, nikoli si mislit pa to veli blo Franen prav
alpa kaj tačed. Saj sama ve da med mano in tabo nikl
se skrivnosti, in tudi je nebo ne Lypji?

Gotovo i pivas o imaste le diu prah, ve davet ji tako
pikalo, da sem mislu da bo vse nam uselo, ma to je
dobro da je le malo duralo.

Ve tudi drugo mojo knjigo sem prebran, no se prav
jest je bla, pa li si prebrala ono mojo, li se je dopalo, ja dnel,
Zadanes kavcan, neven ve kaj li li papisal, upam da jutri
ti bom kaj ve.

Poschair nisi Nasid dama in obdajevih, posebno Zaketa.
Sprejmi gorce pozdrave in dilo poljuban et mojega
Zvestega in vedno nate mislečega Zarsenica Franca.
Lahko noš sve moje.

Moim veter zmagaj jise,
niski moje le bli pikla;
Moja roka se slabo jise,
se en pozdravček li edli.

Dosti lepše li li nat papisal,
za ve nenajdem besedi;
Kaj bo, torej, to zadosti,
ve ti bom, pa en drugi dan.

bli, o lypa moja svetka,
katere nikoli mi nebaš ovreha,
čuvaj sele et zimskele stan
in tem vestiga mi napriviš.